Mimari Projede Dekont ve Direnme

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	17.09.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/5372	2026/4737	FSEK 68, FSEK 70, HMK 355, HMK 370/1, HMK 373/5

ÖZET

Restoran için hazırlanan iç mimari proje bedeli ödenmeden kullanıldı. Şirketin sunduğu dekontlar ilk derece mahkemesince ilgisiz sayıldı, şirket bunu istinaf sebebi yapmadı. Bölge adliye mahkemesi dekontları resen incelemeyip direndi; Yargıtay direnmeyi onadı.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/mimari-proje-telif-dekont-istinaf-sebebi-direnme-fsek-2026-4737/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2026/5372 E. , 2026/4737 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi

SAYISI :2026/209 Esas, 2026/406 Karar

HÜKÜM : Direnme

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 3. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

Bölge Adliye Mahkemesinin direnme kararı davalı şirket vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin iç mimar ve çevre tasarımcısı olduğunu ve davalı şirkete ait balık restoranını projelendirme işini üstlendiğini, müvekkilinin davalı şirket ile yaptığı

anlaşma doğrultusunda bu projenin 3D model çalışmasını yaptığını, görseller ile birlikte tasarım ve projeleri hazırlayarak karşı tarafa teslim ettiğini, müvekkilinin anlaşmaya uygun olarak tüm yükümlülüklerini yerine getirmesine rağmen davalı şirketçe anlaşılan bedelin ödenmediğini, üstelik müvekkilince hazırlanmış projelerin kullanılarak işin davalı mimar ...'a yaptırıldığını, davalıların müvekkilinin sahibi olduğu mimari projeyi herhangi bir sözleşme ve izne tabi olmaksızın haksız olarak kullandıklarını ve müvekkilinin eser sahipliğinden kaynaklanan maddi ve manevi haklarını ihlal ettiklerini ileri sürerek 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun (FSEK) 68. maddesi uyarınca mali hakların ihlalinin üç katı olmak üzere toplam 10.000,00 TL maddi ve FSEK'in 70/1 hükmü gereği 20.000,00 TL manevi tazminatın, haksız fiil tarihinden itibaren işleyecek reeskont faizi ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep etmiş, 02.06.2021 tarihli ıslah dilekçesi ile maddi tazminat talebini, davalı şirket yönünden piyasa rayiçlerinde talep edebileceği bedel olan 96.860,00 TL'ye yükseltmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı ... vekili cevap dilekçesinde, davacının delil olarak sunduğu teklifin, dava dışı şirket adına davacı ile birlikte dava dışı mimar tarafından verildiğini, eserin sahibinin, dava dışı şirket olarak gösterilmesi karşısında eser sahipliğinden doğan hakların da bu şirketçe kullanılabileceğini, davacının aktif dava ehliyetinin bulunmadığını, müvekkilinin, söz konusu restoranın tadilatına başlandıktan çok sonra 26.07.2019 tarihinde çalışan olarak işe başladığını ve kısa bir süre sonra 09.08.2019 tarihinde işten ayrıldığını, söz konusu inşaatın diğer davalı şirket tarafından yapıldığını, müvekkilinin tüm görevinin, kendisinden önce projelendirilmiş bir inşaatın yapımına işveren adına nezaret etmek olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

2.Davalı şirket vekili cevap dilekçesinde; dava dışı mimarlık şirketi adına hazırlanan teklif belgesinin, şirket yetkilisi olarak dava dışı mimar ile davacı ... tarafından imzalandığını, dolayısıyla davacının aktif husumet ehliyetinin bulunmadığını, müvekkili şirketin dava dışı... İnş. Ltd. Şti. ile anlaştığını, davacının müvekkil şirket ile herhangi bir anlaşmasının söz konusu olmadığını, anlaşılan şirkete ise proje çizim ve telif bedeli toplamının ödendiğini, davacının müvekkil şirket ile herhangi bir anlaşmasının söz konusu olmadığını, davacının müvekkil şirketten herhangi bir alacağının da bulunmadığını, ayrıca teklifin üçüncü kişiye hitaben düzenlendiğini, bu nedenle de müvekkiline husumet yöneltilemeyeceğini, ayrıca anılan teklifin sözleşme vasfında olmadığını, müvekkiline ait işyerinin tasarımının davacıya yaptırılmadığını, müvekkili tarafından çizimleri yapılan mimari projenin taşeronlara yaptırıldığını, müvekkili projesinin, davacının çizimlerinden bağımsız bir şekilde kendine özgü özellikler barındırdığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ KARARI

Bölge Adliye Mahkemesince, İlk Derece Mahkemesince, davacının eser sahibi olduğu projenin, davacı ile davalı şirket arasındaki anlaşma uyarınca davalı iş yerine uygulandığı, ancak telif bedelinin davacı tarafça ödenmediği, davalı şirket tarafından dosyaya sunulan dekontun da dava konusu iş ile ilgili bulunmadığı, bu dekontta gönderen kişinin davalı ... Turizm A.Ş. olmadığı, alıcının da davacı ... olmadığı gibi açıklama kısmında yazan "... İnşaatta dükkan için proje bedeli" ibaresinden hareketle de ödemenin dava konusu işe ilişkin olduğunun söylenemeyeceğinin kabul

edildiği, davalı şirketin istinaf dilekçesinde ise bu hususa ilişkin hiçbir istinaf nedeni ileri sürülmediği, davalı şirket tarafından dosyaya sunulan dekont kapsamındaki ödemenin dava konusu işe ilişkin olduğuna dair açık bir istinaf sebebine dayanılmadığı gibi zımni olarak bile hüküm altına alınan bedelin yüksek olduğu ya da kendilerince yapılan ödemenin bulunduğu yönünde bir imada dahi bulunulmadığı, buna bağlı olarak davalı şirketin istinaf itirazları ile sınırlı olarak inceleme yapıldığı, bu doğrultuda söz konusu dekontlara ilişkin herhangi bir istinaf nedeni ileri sürülmediğinden, bu dekontlarla ilgili herhangi bir değerlendirmede bulunulmadığı, her ne kadar borcu söndüren belgelerin yargılamanın her aşamasında ileri sürülebileceği ve mahkemece sunulan bu belgelerin dikkate alınması gerektiği, esasen bunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nda dava şartı olarak düzenlenen hukuki yarara ilişkin olduğu yerleşik Yargıtay kararları ile kabul edilmekte ise de somut uyuşmazlığın anılan ilke kapsamında değerlendirilmesinin mümkün görülmediği, somut uyuşmazlıkta, sonradan sunulan bir belge söz konusu olmayıp, ilk derece yargılaması sırasında dosyaya sunulan dekontların mevcut olduğu, bu dekontların dava konusu işe ait ödemeye ilişkin olduğuna dair açık bir kayda da yer verilmediği, dekontlardaki göndericinin davalı şirket olmadığı, alıcının da davacı ... olmadığı, dekontta bulunan açıklama da dava konusu işin bedeli olarak ödeme yapıldığını açık bir biçimde göstermediği, belirtilen hususlar kapsamında söz konusu dekontlardaki ödemenin dava konusu işe ilişkin olup olmadığının değerlendirmeye muhtaç bulunduğu, İlk Derece Mahkemesince de bu husus değerlendirilerek, dekontlardaki ödemenin dava konusu işe ilişkin olmadığının kabul edildiği, davalı şirket tarafından bu hususa ilişkin bir istinaf itirazı ileri sürülmediği gibi söz konusu hususun kamu düzenine ilişkin de olmadığı gerekçesiyle eski hükümde direnilmesine davalı şirket vekilinin tüm, davacı vekilinin sair istinaf itirazlarının esastan reddine, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, davalı ... aleyhine açılan davanın reddine, davalı şirket adına açılan davanın kabulüne, 96.860,00 TL'nin faizi ile birlikte davalı şirketten tahsiline, 20.000,00 TL manevi tazminatın faizi ile birlikte davalı şirketten tahsiline karar verilmiş, hüküm, davalı şirket vekilince temyiz edilmiştir.

IV. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, davacının davalı şirket için hazırladığı ve davalı şirkete sunduğu mimari projenin davalılar tarafından izinsiz ve bedeli ödenmeden kullanıldığı iddiasına dayalı olarak açılan maddi ve manevi tazminat istemlerine ilişkin olup uyuşmazlık, yargılama sırasında davalı şirket tarafın sunulan ödeme belgelerinin İlk Derece Mahkemesince değerlendirilerek dava konusu işe ilişkin olmadığı kabul edilmesine rağmen hükmün bu yönden davalı şirket tarafından istinaf sebebi yapılmaması ve Bölge Adliye Mahkemesince verilen esastan ret kararının da yine davalı şirket tarafından bu yönden temyiz konusu yapmaması halinde ödeme dekontlarının temyiz aşamasında resen nazara alınıp alınamayacağı ve direnme kararının yerinde olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 373/5 hükmü gereğince Dairemizce yeniden yapılan incelemede; yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması

gereken hukuk kuralları gözetildiğinde Bölge Adliye Mahkemesince verilen direnme kararında bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre, davalı şirket vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir.

V.SONUÇ: Yukarda açıklanan nedenlerle, davalı şirket vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 ve 373/5 hükümleri uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz eden davalı şirkete yükletilmesine, 17.09.2026 tarihinde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.